ΣΚΕΠΤΙΚΌ ΕΠΙΛΎΣΗΣ ΚΩΔΙΚΑ 4.1 ΔΙΚΤΎΑ ΥΠΟΛΟΓΙΣΤΏΝ Ι ΕΞΑΜΉΝΟ 4° ΑΝΔΡΕΑΣ ΒΑΝΙΚΙΏΤΗΣ ΑΜ:Ε20013

Βήματα εκτέλεσης:

Συνάρτηση int main():

- 1. Αρχικά δηλώνουμε τις βιβλιοθήκες που χρησιμοποιούνται στο πρόγραμμα μας και πέρα από αυτό δηλώνουμε και δυο σταθερές καθολικές μεταβλητές infinity και max αντίστοιχα.
- 2. Δηλώνουμε τις δυο συναρτήσεις που θα χρησιμοποιησούμε (Dijkstra, Bellman-ford) κανονικά με τα ορίσματα τους.
- 3. Στην συνέχεια μπαίνουμε στην συνάρτηση main όπου δηλώνουμε τις μεταβλητές που χρησιμοποιούμε και διαβάζουμε τον αριθμό των κόμβων ο οποίος πρέπει να είναι 6 διαφορετικά θα μπαίνουμε στον έλεγχο εγκυρότητας και θα εμφανίζεται μήνυμα λάθους και θα ζητάει από τον χρήστη να εισάγει ξανά τον αριθμό των κόμβων.
- 4. Αποθηκεύουμε την μεταβλητή η στην V για να την χρησιμοποιήσουμε στον Bellman-Ford.
- 5. Εν συνεχεία παίρνουμε τα κόστη των συνδέσμων από το αρχείο costs.txt (για να τρέξει σωστά το αρχείο θα πρέπει το αρχείο .c να βρίσκεται στο ίδιο path με το .txt file.
- 6. Έπειτα διαβάζουμε τον αρχικό κόμβο για τον οποίο θέλουμε να βρούμε την ελάχιστη διαδρομή. Σε περίπτωση που είναι εκτός του πεδίου τιμών ζητάει από τον χρήστη να επαναπληκτρολογήσει τον αρχικό κόμβο.
- 7. Αποθηκεύουμε αυτή την μεταβλητή σε μια άλλη για να την χρησιμοποιήσουμε στον Bellman-Ford και την μειώνουμε κατά ένα για να την χρησιμοποιήσουμε στον Dijkstra (ο λόγος που το κάνουμε αυτό είναι γιατί τα loops στην συγκεκριμένη συνάρτηση ξεκινάνε από το 0).
- 8. Στην συνέχεια εμφανίζουμε το μενού επιλογής του χρήστη(επιλογή 0 να εμφανίσει μόνο τον αλγόριθμο του Dijkstra, επιλογή 1 να εμφανίσει μόνο τον Bellman-Ford και επιλογή 2 να εμφανίζει και τους δυο). Αν πληκτρολογήσουμε κάποια τιμή εκτός από αυτές τις 3 εμφανίζεται μήνυμα λάθους και ξαναγίνεται καταχώρηση της τιμής.
- 9. Στην συνέχεια και έπειτα από τον καθαρισμό της οθόνης μπαίνουμε στην δομή επιλογής (αν μπει στην πρώτη τότε έχουμε επιλέξει μόνο τον αλγόριθμο του Dijkstra) από τον οποίο καλούμε

- την συνάρτηση με ορίσματα τα κόστη, τους κόμβους και τον αρχικό κόμβο.
- 10.Εφόσον ολοκληρωθεί πατάμε κάποιο κουμπί για να κλείσουμε το πρόγραμμα.
- 11. Αν ο χρήστης επιλέξει το 1 θα κάνει ακριβώς την ίδια διαδικάσια για τον Bellman-Ford αυτή την φορά μόνο που ελέγχουμε επιπλέον αν υπάρχουν αρνητικά κόστη στο αρχείο.
- 12. Αν ο χρήστης επιλέξει κάνει το βήμα 10 και αμέσως μετά το βήμα 12 και θα εμφανίσει και τους δυο αλγορίθμους.

Συνάρτηση Dijkstra():

- 1. Δηλώνουμε τις τοπικές μεταβλητές της συνάρτησης.
- 2. Στο pred [] σημειώνουμε τον προκάτοχο κάθε κόμβου, το count δίνει τον αριθμό του κόμβου που είναι πιο κοντά, και δημιουργούμε το matrix με το κόστος.
- 3. Όπου υπάρχει η τιμή 0 εκχωρείται η καθολική μεταβλητή infinity διαφορετικά το εκάστοτε στοιχείο του πίνακα myarr.
- 4. Στην συνέχεια αρχικόποιουμε τον πίνακα distance , pred, και visited.
- 5. Εν συνεχεία μέσα σε μια while η οποία εκτελείται όσο το count είναι μεγαλύτερο του 5 γίνονται τα ακόλουθα:
  - Αρχικόποιηση της mindistance στο άπειρο.
  - Σε μια for ψάχνουμε για κάθε κόμβο την ελάχιστη διαδρομή και την αποθηκεύουμε στο nextnode.
  - Τσεκάρουμε αν υπάρχει καλύτερη διαδρομή.
- 6. Στην συνέχεια εμφανίζουμε τις διαδρομές και τα κόστη και σε μια else εμφανίζουμε και του κόμβου αφετηρία.
- 7. Εν συνεχεία κάνοντας την ίδια διαδικασία από το βήμα 3 ψάχνουμε να βρούμε τον γειτονικό κόμβο nexthop του οποίου έχουμε αρχικοποίησει όλες του τις τιμές στο 0 για αρχή (στην ουσία η επανάληψη θα γίνεται μια φορά λιγότερη από αυτή του βήματος 6.
- 8. Σε μια άλλη for βρίσκουμε το nexthop για τον startnode και για αυτές τιμές που είναι εκχωρισμένες ακόμα στο 0 ο nexthop είναι ίσος με τον αριθμό της επανάληψης συν το 1.

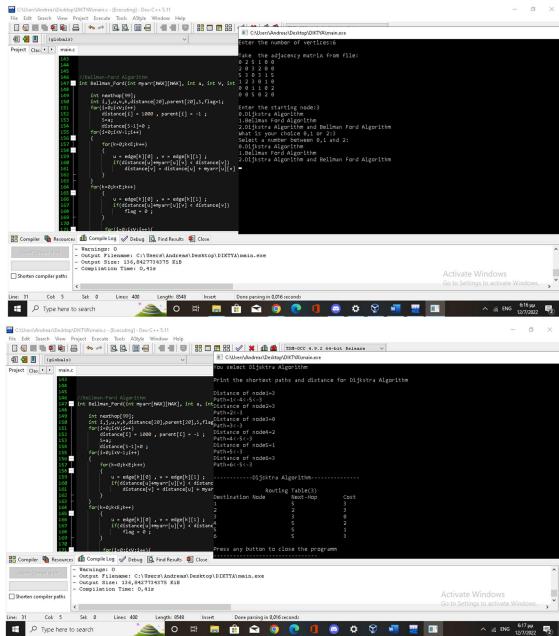
9. Τέλος τυπώνουμε τον πίνακα δρομόλογησης του επιλεγμένου κόμβου.

Συνάρτηση Bellman-Ford():

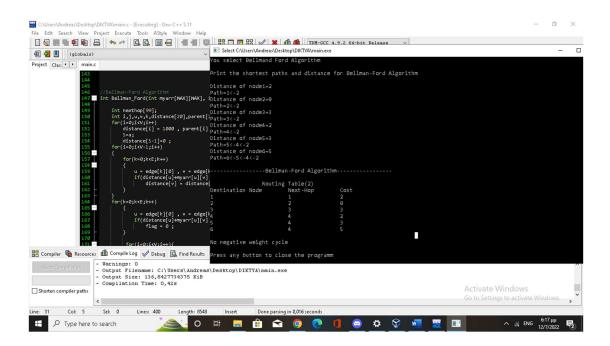
- 1. Δηλώνουμε τις τοπικές μεταβλητές που χρησιμοποιούμε.
- 2. Σε μια for loop αρχικοποιούμε την απόσταση, τον προκάτοχο ενώ βάζουμε και στην μεταβλητή S την μεταβλήτη a που έχουμε καλέσει από την συνάρτηση η οποία έχει τον αριθμό του κόμβου που θέλουμε να γίνει η δρομολόγηση.
- 3. Στην συνέχεια στην επόμενη for loop η οποία συνοδεύεται και από άλλη μια εμφωλευμένη υπολογίζουμε την απόσταση του κάθε κόμβου και βρίσκουμε και τον προκάτοχο του κάθε κόμβου.
- 4. Στην επόμενη επανάληψη βρίσκουμε συγκρίνουμε τις αποστάσεις και αν ισχύει η συνθήκη μας αλλάζει η τιμλη της flag την οποία στο τέλος επιστρέφουμε την συνάρτηση για να δούμε αν υπήρξε αρνητικό κόστος σε κάποιο κόμβο.
- 5. Εκχωρούμε όπου ο προκατόχος είναι ίσος με -1 να γίνει ίσος με 0 (εννοείται μέσα σε επαναλήψη η οποία εκτελέιται όσος είναι και ο αριθμός των κόμβων.
- 6. Εν συνεχεία όπως και στον αλγόριθμο του Dijkstra με τον ίδιο τρόπο βρίσκω πρώτα τις ελάχιστες διαδρομές με τα κόστη τους.
- 7. Αρχικοποιούμε σε πίνακα nexthop τους γειτονικούς κόμβους(η αρχικοποίηση γίνεται στο 0).
- 8. Όπως και στον Dijkstra βρίσκω τον γειτονικό κόμβο του κόμβου που θέλουμε να βρούμε την ελάχιστη διαδρομή.
- 9. Τέλος τυπώνουμε τον πίνακα δρομολόγησης για τον Bellman-Ford και επιστρέφουμε την flag στην main συνάρτηση.

Ενδεικτικά Αποτελέσματα:

1. Εμφανίζουμε πρώτα μόνο τον αλγορίθμο του Dijkstra με αρχικό κόμβο τον 3.

2. Εμφανίζουμε τον αλγόριθμο του Bellman-Ford για αρχικό κόμβο 2

3. Εμφανίζουμε και τους δυο αλγορίθμους με αρχικό κόμβο αυτή τη φορά το 5.

